17

Till Svenska Akademiens Nobelkommitté!

Åberopande den motivering, som jag förra året hade äran till Kommitén framlägga, tillåter jag mig förnyadt uppresa förslaget att Nobelpriset i litteratur måtte tillerkännas den förnäme lyrikern, berättaren och dramatikern utmärkte skalden Björnstjerne Björnson, som alltjämt står i full aktningsskraft, hvarom under det gångna året särskildt Kantaten vid Abelsfesten och dramat På Storhove båra vittne, och hvars arbeten i rikt mått uppfylla kravet att vara utmynta för en idealisk riktning, hvem man nu än vill tolka detta utmynt.

Under det gångna året har Björnsons skaldskap, med anledning af hans 70 årsdag varit föremål för ingående karakteristiker från skaldens håll: främst naturligtvis i hans eget fädernesland och den öfriga Norden, (hvarvid särskildt uppmärksamhet må fästas vid den af docenten Christian Collin utgifna biografien, samt vid den till jubiléet utgifna festskriften från yngre norska författare) men äfven i Tyskland och Österrike, där ett betydande antal uppsatser om honom gått dagen i tidskrifter, veckoblad och tidningar. Denna mängd af hyllningsgåfvor, tillsom det fakturum att dan av den utländska nu refererade

dramatiker, hvars arbeten under senaste året uppförts oftast å tyska teatrar, torde innebära ett vitnesbörd om, huruvida utsträckning hans skaldskap uppskattats i land med germansk odling, liksom också den omständigheten att hans samtliga arbeten nu utkommit i tysk översättning och därvid även hans äldre arbeten vunnit nytt erkännande i Tyskland såväl som i Norden.

Stockholm den 29 Januari 1903

Vördsammast

Karl Warburg